

บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม
ทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี*

THE ROLE OF INFORMATION AND SOCIAL MEDIA IN INFLUENCING
LOCAL POLITICAL PARTICIPATION OF CITIZENS IN RAHAN
SUBDISTRICT MUNICIPALITY, LAT LUM KAEO DISTRICT,
PATHUM THANI PROVINCE

กัญจน์ณัฐร์ สังข์นาค¹, สมชาติ อ่อนประดิษฐ์² และ ธนกรฤต โพธิ์เงิน³

Kanchanat Sangnak¹, Somchart Onpradit² and Thanakrit Phoe-ngurn³

^{1,3}คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

^{1,3}Faculty of Political Science, Pathumthani University, Thailand

²นักวิจัยอิสระ

²Independent Researcher, Thailand

Corresponding Author's Email: thanakrit@ptu.ac.th

วันที่รับบทความ : 14 กันยายน 2568; วันแก้ไขบทความ 21 กันยายน 2568; วันที่รับบทความ : 23 กันยายน 2568

Received 14 September 2025; Revised 21 September 2025; Accepted 23 September 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน และ 2) วิเคราะห์อิทธิพลของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง การดำเนินการเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรคือประชาชนอายุ 18 ปีขึ้น

Citation:

* กัญจน์ณัฐร์ สังข์นาค, สมชาติ อ่อนประดิษฐ์ และ ธนกรฤต โพธิ์เงิน. (2568). บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(5), 566-577.

Kanchanat Sangnak, Somchart Onpradit and Thanakrit Phoe-ngurn. (2025). The Role Of Information And Social Media In Influencing Local Political Participation Of Citizens In Rahan Subdistrict Municipality, Lat Lum Kaeo District, Pathum Thani Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(5), 566-577.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

ไปในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 7,910 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 367 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน การทดสอบค่าทีและค่าเอฟ ตลอดจนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก ขณะที่การแสดงความคิดเห็น การชุมนุม และการเข้าร่วมกลุ่มการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง 2) บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ พบว่าปัจจัยด้านทัศนคติทางการเมืองท้องถิ่น การดำเนินงานของภาครัฐ และความรู้ความเข้าใจทางการเมือง สามารถร่วมกันทำนายการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้ร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น, ข้อมูลข่าวสาร, สื่อสังคมออนไลน์, ประชาชน, เทศบาลตำบลระแหง

Abstract

This study aimed to (1) examine the level of citizens' participation in local politics and (2) analyze the influence of information and social media on political participation. The research employed a quantitative approach. The population consisted of 7,910 citizens aged 18 years and over residing in Rahaeng Subdistrict Municipality, Lat Lum Kaeo District, Pathum Thani Province. A sample of 367 individuals was determined using Krejcie and Morgan's sampling table. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, t-test, F-test, and multiple regression analysis.

The study revealed that 1) the overall level of local political participation among citizens was moderate. When considered by dimension, electoral participation was found to be at a high level, while political expression, political assembly, and participation in local political groups were at moderate levels. 2) Regarding the role of information and social media, it was found that local

political attitudes, government performance, and political knowledge collectively predicted citizens' local political participation at 69 percent, with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Local Political Participation, Information, Social Media, Citizens, Rahaeng Subdistrict Municipality

บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการเมืองและการบริหารประเทศภายใต้ระบอบประชาธิปไตยของไทย อีกทั้งยังสะท้อนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทโดยตรง ปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งต่างมีอิทธิพลมากขึ้นในการจัดการภารกิจสาธารณะให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้เข้าใจปัญหาและบริบทของท้องถิ่นได้ดีกว่าหน่วยงานส่วนกลาง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็น การมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ตลอดจนการร่วมแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีซึ่งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน (โอกาส จิตระยนต์, 2565)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดหลักการกระจายอำนาจและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยเฉพาะในหมวด 14 มาตรา 247-254 ซึ่งเป็นกลไกที่ทำให้ท้องถิ่นมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดทิศทางการพัฒนา สอดคล้องกับการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยและวัฒนธรรมทางการเมืองที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (สถาบันพระปกเกล้า, 2560) การมีส่วนร่วมดังกล่าวจึงไม่เพียงเป็นสิทธิ หากแต่ยังเป็นการสะท้อนอำนาจอธิปไตยที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง

ในกรณีของเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 14 พ.ศ. 2562 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ทั้งด้านการจัดบริการสาธารณะ เช่น การดูแลความสงบเรียบร้อย การพัฒนาทางคมนาคม การรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อม การป้องกัน

โรคติดต่อและเพลิงไหม้ การจัดการศึกษาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประชาธิปไตยผ่านการสร้างพื้นที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและการพัฒนาชุมชน (เทศบาลตำบลระแหง , 2567)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง เพื่อตรวจสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ผลการศึกษาที่ได้จะมีประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างบทบาทของประชาชนในการเมืองท้องถิ่น อันจะช่วยยกระดับคุณภาพของประชาธิปไตยทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
2. วิเคราะห์บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
2. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
3. ทักษะคิดทางการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
4. การดำเนินงานของภาครัฐทางการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี
5. การได้รับผลตอบแทนจากกลุ่มการเมืองท้องถิ่น ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี จำนวน 7,910 คน (เทศบาลตำบลระแหง, 2567) นำมาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเปิดตารางของ Krejcie & Morgan ได้ จำนวน 367 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่อเดือน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมือง ด้านทัศนคติทางการเมือง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งทางการเมือง ด้านการดำเนินงานของภาครัฐ และด้านผลตอบแทนจากกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

ส่วนที่ 3 การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น ด้านการชุมนุมทางการเมืองท้องถิ่น และด้านการจัดตั้งและเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2549) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ติดต่อประสานงานพื้นที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และชี้แจงวิธีการขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล วันที่ดำเนินการ
- 4) ผู้ศึกษานำแบบสอบถามทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันเวลาที่กำหนดไว้
- 5) นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาทำการตรวจสอบความครบถ้วน ความถูกต้อง จัดทำรหัสแบบสอบถาม แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามทั้งหมดที่เก็บได้ทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics)

การทดสอบความสัมพันธ์ใช้การวิเคราะห์สมการถดถอย หรือสมการพหุคูณแบบพหุของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหงอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี วิธีที่เหมาะสมที่สุดเป็นวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA) โดยอาศัยตัวแปรอิสระเป็นตัวแปรพยากรณ์ด้วยวิธีการเลือกแบบคัดเลือกเข้า (Enter Method) ตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการ

ผลการวิจัย

1. ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, $SD. = 0.295$) โดยมีส่วนร่วมในด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD. = 0.778$) รองลงมา คือ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, $SD. = 0.314$) และน้อยที่สุดคือ ด้านการจัดตั้งและเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$, $SD. = 0.674$) เมื่อพิจารณาแยกรายด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านการใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ร่วมติดตามผลการเลือกตั้งในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, $SD. = 0.778$) รองลงมา คือ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกเทศบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$, $SD. = 0.703$) และน้อยที่สุดคือ ร่วมรณรงค์การเลือกตั้งที่มีขึ้นในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.34$, $SD. = 0.748$)

1.2 ด้านการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ร่วมฟังการแถลงนโยบายของผู้นำท้องถิ่นและสมาชิก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$,

SD.=0.607) รองลงมา คือ ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.47$, SD.=0.568) และน้อยที่สุด คือ ร่วมฟังคำปราศรัยของผู้สมัครรับเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.63$, SD.=0.917)

1.3 ด้านการชุมนุมทางการเมืองท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ เข้าพบปะพูดคุยกับนักการเมืองท้องถิ่นเพื่อแจ้งให้ทราบถึงปัญหาและความเดือดร้อนของตนเองและประชาชนในชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, SD.=0.613) รองลงมา คือ ร่วมชุมนุมเพื่อเรียกร้องให้หน่วยงานท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน เช่น ถนนหนทาง ระบบประปา หรือไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.83$, SD.=0.692) และน้อยที่สุด คือ ร่วมชุมนุมเพื่อแสดงความไม่พอใจต่อการบริหารงานของหน่วยงานท้องถิ่น อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.36$, SD.=0.885)

1.4 ด้านการจัดตั้งและเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ เข้าร่วมจัดตั้งกลุ่มการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.95$, SD.=0.693) รองลงมา คือ ร่วมส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.91$, SD.=0.689) และน้อยที่สุด คือ เสนอตัวเข้ารับสมัครการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.48$, SD.=0.500)

2. วิเคราะห์บทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยจำนวน 3 ตัว ได้แก่ ทักษะคิดทางการเมืองท้องถิ่น การดำเนินงานของภาครัฐทางการเมืองท้องถิ่น และความรู้ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่น ร่วมกันพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน ได้ร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบ	b	β	t	Sig
ค่าคงที่ (Constant)	1.627		27.183	
การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองท้องถิ่น (X2)	.023	.023	.564	.573
ทักษะคิดทางการเมืองท้องถิ่น (X3)	.571	.992	18.577	.000*
การดำเนินงานของภาครัฐทางการเมืองท้องถิ่น (X4)	.105	.190	3.553	.000*
การได้รับผลตอบแทนจากกลุ่มการเมืองท้องถิ่น (X5)	.048	.021	2.323	.053

ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่น (X1)	.058	.062	2.197	.029*
R=.837, F=296.952, Sig=.029, R ² .69.00				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.1 สมมติฐานการศึกษาข้อที่ 1 ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับภาคบังคับที่รัฐบาลจัดให้ประชาชนทุกคนได้รับ ซึ่งประชาชนที่ได้รับการศึกษาส่วนใหญ่จะมีความรู้ มีความเข้าใจ และมีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตนที่มีอยู่ในการทำงานต่อระบบการเมืองอย่างมีความสำคัญมากขึ้น (เกียรตินาคี หวันหทัย, 2567) จึงทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ สากล พรหมสถิตย์ และ นพดล ธีระวงศ์ภิญโญ (2561) ที่ศึกษาพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

1.2 สมมติฐานการศึกษาข้อที่ 3 ทักษะคติทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากทักษะคติทางการเมืองเป็นความรู้สึกร่วมกันส่วนบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อระดับการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องทางการเมืองของปัจเจกบุคคล (โกมินทร์ กุลเวชกิจ, 2549) จึงทำให้เกิดการแปลกแยกและการปรับตัวให้ลงรอยกันทางการเมือง ทักษะคติทางการเมืองเกิดจากการรับรู้หน้าที่ของพลเมืองของประชาชน ทำให้ได้มาซึ่งแนวคิด (Orientation) ทางการเมืองที่ถูกต้องเหมาะสม จึงส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น

1.3 สมมติฐานการศึกษาข้อที่ 4 การดำเนินงานของภาครัฐทางการเมืองท้องถิ่นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาล

ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเทศบาลตำบลระแหง มีนโยบายในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยได้เชิญชวนประชาชนเข้าร่วมโครงการรณรงค์การมีส่วนร่วมการเมืองท้องถิ่น ด้วยการให้ความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยแก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างการรับรู้หน้าที่ของพลเมืองที่ดี ที่หน่วยงานภาครัฐได้ดำเนินการให้แก่ประชาชนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (โกมินทร์ กุลเวชกิจ, 2549) ซึ่งอาจทำให้ประชาชนมีความพอใจในนโยบายของเทศบาลตำบลลาดหลุมแก้ว จึงส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับสากล พรหมสถิตย์ และนพดล ธีระวงศ์ภิญโญ (2561) ที่ศึกษาพบว่าความพอใจในนโยบายและการบริหารงานของเทศบาล มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. ผลการศึกษาที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองท้องถิ่นของประชาชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานีซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ประชาชนอาจมองว่าการเมืองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่หน่วยงานของรัฐและผู้นำในชุมชนกระทำไปตามระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ซึ่งการให้ข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ไม่อาจทำให้ประชาชนสนใจมากขึ้นที่จะรับฟังข้อมูลข่าวสารหรืออาจเกิดความขัดแย้งในความคิดเห็นทำให้เกิดความเบื่อหน่ายก็ได้ ซึ่งประชาชนโดยทั่วไปอาจมองว่าข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่เป็นชนชั้นผู้นำ เมื่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ให้การแนะนำหรือชักจูงไปในทางใดประชาชนจึงมักปฏิบัติตามโดยไม่ได้แย้ง แต่อาจขาดความศรัทธาหรือขาดความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองได้ (ภูริวิจันต์ ปุณยวุฒิปรีดา, 2563) ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ณิชกานต์ สอยโว (2558) ที่ศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมือง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับ สากล พรหมสถิตย์ และนพดล ธีระวงศ์ภิญโญ (2561) ที่ศึกษาพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การได้รับผลตอบแทนจากกลุ่มการเมืองของประชาชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุม

แก้ว จังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการศึกษาที่ตั้งไว้ ซึ่งประชาชนอาจมองว่า นักการเมืองท้องถิ่นให้ผลตอบแทนประชาชนโดยหวังผลตอบแทนทางการเมืองในช่วงเวลาที่ทำให้เสียเท่านั้น ไม่ได้มีความจริงใจที่จะให้ความช่วยเหลือทางผลประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งประชาชนโดยทั่วไปเชื่อว่าการเมืองท้องถิ่นเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยบางกลุ่มเท่านั้นที่ยึดเรื่องผลประโยชน์อย่างชัดเจนจนเกินไป ประชาชนมองว่าการเมืองเป็นเรื่องของความ “สกปรก” ความรู้สึกเช่นนี้ทำให้ประชาชนขาดความศรัทธาหรือความกระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (ภุริวิจัน ปุณยวุฒิปรีดา, 2563) ซึ่งไปสอดคล้องกับณิชากร สอยโว (2558) ที่ศึกษาพบว่า ผลตอบแทนจากกลุ่มการเมือง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล ตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ ได้แก่ 1.1 จากการศึกษาปัจจัยทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกันเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ควรดำเนินการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมืองท้องถิ่นให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ด้วยการให้ความสำคัญกับช่องทางการสื่อสารเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นที่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองที่ต้องปฏิบัติ และเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติตามมา 1.2 การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งและเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นน้อยที่สุดกว่าทุกด้าน โดยเฉพาะการเสนอตัวเข้ารับสมัครการเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น ทั้งนี้ เทศบาลตำบลระแหงควรเสริมสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนได้เข้าใจถึงการจัดตั้งและเป็นสมาชิกกลุ่มการเมืองท้องถิ่นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า เป็นการปกครองท้องถิ่นที่ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการเมืองท้องถิ่น และ

ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน 2) เสนอแนะการวิจัย
ครั้งต่อไป ได้แก่ 2.1 เรื่องบทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม
ร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว
จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มตัวแปรที่ใช้ศึกษา 2.2 เรื่องบทบาทของข้อมูลข่าวสารและสื่อสังคม
ออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลระแหง
อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มเทคนิคการวิจัย 2.3 เรื่องบทบาทของข้อมูล
ข่าวสารและสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนในเขต
เทศบาลตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มพื้นที่การวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติศักดิ์ หวันหยี. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ
เยาวชน กรณีศึกษาเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา. ใน วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.
- โกมินทร์ กุลเวชกิจ. (2549). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล
จตุร พักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณิกานต์ สอยโว. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนใน
เขตเทศบาลตำบลสงเปลือย อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- เทศบาลตำบลระแหง. (2567). ข้อมูลจำนวนประชากร ปี 2567. เรียกใช้เมื่อ 12 มีนาคม 2567
จาก <https://www.tessabanrahang.go.th/project-rev2?hd=39>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2549). การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: สวีรียา
สาส์น.
- ภุริวัจน์ ปุณยวุฒิปรีดา (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน: แนวคิด หลักการ
และการส่งเสริม. วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 5(2), 384 – 400.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2560). การมีส่วนร่วมทางการเมืองโครงการพัฒนาความร่วมมือ เพื่อ
เสริมสร้างเครือข่าย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า

สากล พรหมสทิติย์ และนพดล วีระวงศ์ภิญโญ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานี, 13(2), 222-237.

โอภาส จิตรระยนต์. (2565). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระธาตุอำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี. ใน งานนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.